Ейчице (то) умн. от ейце. Ейци му дадоне вълнеца, други ушица, трете

ти-сиренце, и четвъртои — ейчица. З. 61. — Лейчице

Ейчици (чи) в. ейцин, ядкар.

Ейцирийка (та) в. ейцинка, ядкарка. Дъгерейка и ейцирийка Д. 27

Ейцирия (та) в. ейцидрия

Ейция гл. свр. от ейдя. Изучи от чего-нещо орнъци Ейдя. ти. 16.

Ейлекчия (та) в. хлебар.

Ейлекчибашия (та) турск, главен хлебар.

Ейконом (чи) в. икономъ. домостроител; стоинствен, приятник, разпоредник.

Ейкономист (чи), който изучава и се занимава с полит. икономия.

Ейкономисвам гл. 1) чевръвнавам. 2) застявам, застоявам. 3) приятавам.

Ейкономически, а, о, — и (чи) ~~то~~ застоявайки ~~се~~ стопанско с приятавание.

Ейкономия (та) застойно домовидство. стопанство, приятаване

Ейкономка (та) приятелница стопанка или слугинка. разпоредница

Ейсапсалми (ти) сапсало то, шестопсалмие. утренята.

Ейсарх (чи) 1) наместник патриаршески 2) архиерей който

е по-високо черковно управление на цяла област.

Ейсер (чи) по голям гвоздей, брут, пирон.

Ейсик (чи) помалко, без ушко в'ъгъла мъра: Ейсик вино продавала. М. 4. Ейсик пари, все ейсик

Ейсикник (чи) исполука, мишенце, мишцастка.

Ейташ (чи). в. ейкиташ, другар. Настигнал още нечовек ~~на~~ Ейташе. Т. 256

Ейташе (ти) мн. ч. от ~~Ейташ~~ с'член ти, вм. ти; деси не родят Ейташе-ти му. Ейташе-ти му отишли = Т. 256.

Ела нар. от гръцк. глаг. хо́ди, дойди, прийди. Ела да ти разкажа

тъчку ела дома да видиш. М. 90. Ела, ако, сиахо да ручаме М. 253.

Ела на себе си. Ела де похорантим. Елите в'мойто положение. = Яла, ялайте.

Ела, свр. то че що ела. Протечеха седумдесет чатми зла-

то и стеребро;... Ела вода ~~имати~~ деси пиеш. Тука може да

да се отнесе и словенското: А ела мели (мой бабанко) не в'друга. М.

31, кажто, тамже: Ела она, брата, в'друване; а на е'тъчи Ела.

Ела (та) др. Pinus Abies, по-често го сърцят с'др. Алтиз, руск. ела, елата, хвойната ела, се нарича бъл-

гъчка Ела. правилно Ела е, ел, сосна, чам, бор, хвойно то дърво, а ел-

ха а руск. олха. гъчка елха, ~~по-гръцки~~ по-гръцки и нарично, ~~по-гръцки~~ ~~елка~~ и елка.

ела или бъчок и черна Ела и черлок.

Жива Ела и турска или планинска

е елхата типична гъчка ела

Елбете, в. хелбете

Елевор или собст. мъж. Елевор си коня конт. М. 624.

ИНБ. N 802